

משי א'וקו אני וסימא מתי

פרק 15

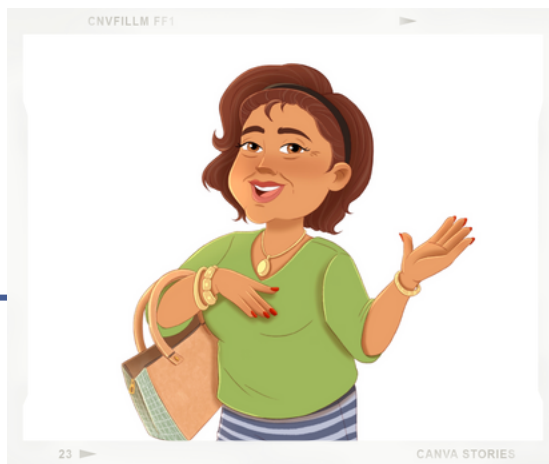

FOEMM_ART

הקצנה

קוראים לי מזי, למה מזי? על שם סבתא מזל.
 סבתא מזל ואני תמיד היינו יחד,
 בשמחות שלי היא חיבקה ונישקה אותי,
 ברגעים הקשים חיבקה אותי ועטפה אותי בחום ואהבה,
 המילים שלה והאמונה שלה טמונות בי.
 סבתא מזל היתה אישה מצחיקה מאוד,
 ויש לי אינספור חוויות איתה.
 לכן, יום אחד כשהיא ניפרדה ממני
 והשאירה בי חלל כל כך גדול,
 פשוט התחלתי לכתוב...
 מה בדיה בסיפורים, ומה אמת?
 אני אצטט את המשפט
 "שבכל צחוק יש גם קצת אמת".
 שתהיה לכם קריאה נעימה.

פיק 15 יום האלפחה

יום המשפחה הגיע! ואני כל כך אוהבת את המשפחה שלי!
יש לי אמא ואבא ושני אחים קטנים.
כשהמורה ביקשה לספר על המשפחה, סיפרתי על אבא שלי שבונה בניינים, על אמא שלי שבכל יום מקבלת אותנו בצהריים עם אוכל חם, ועל האחים הקטנים שלי שהם נודניקים לפעמים אבל אני בכל מקרה אוהבת אותם.
סיפרתי שאין לי אחות, אבל דודה שמחה היא כמו אחותי, כי אני כל הזמן אצל סבתא מזל – הילדים בכיתה צחקו ממני ואמרו לי שדודה זו לא אחות... נעלבתי.
אחר הצהריים הלכתי לסבתא בפנים נפולות.
היא כרגיל קיבלה אותי בזרועות פתוחות, עם חיבוק גדול והרבה נשיקות.
וכמובן הכינה לי פסטה צדפים שאני הכי אוהבת בעולם, ברוטב מיוחד שאת המתכון שלו אף אחד לא הצליח לגלות...
סבתא שאלה אותי למה אני עצובה, וסיפרתי לה על מה שקרה בכיתה.
"על זה את בוכה? נכדתי האהובה", היא אמרה, "הנה שיעור לחיים: משפחה היא האנשים שנמצאים אצלך בלב. את זה תמיד תזכרי."
חייכתי. סבתא צודקת! דודה שמחה היא כמו אחותי הגדולה, ודוד חיים ודוד מבורך הם כמו האחים הגדולים שלי.
ככה אני מרגישה, ועם רגשות לא מתווכחים!
יצאתי מהבית של סבתא מחויכת, ולמחרת, כשהמורה ביקשה לצייר את המשפחה, ציירתי את כולם.
המשפחה שבלב היא הכי חשובה.